

سوءاستفاده از سیستم بانکی جهان

برای چاییدن فقرا

مأخذ: گاردین

نویسنده: دانکن کمپبل

مترجم: سیدحسین علوی لنگرودی

با این حال، او معتقد است که دولت‌ها و بانک‌های غربی، به طور فزاینده‌ای از ایفای نقش کلیدی خود برای سیاست‌گذاری سیستم‌های پول و سرمایه "محروم شده" و به عبارت روشن‌تر "کنار زده شده‌اند". او می‌نویسد: «بروز اشتباهات فاحش و عمدی در قیمت‌گذاری‌ها و وجود ابهامات و رازگونه بودن تصمیمات اقتصادی دولت‌ها در بسیاری از کشورهای جهان، موجب شده است که هر ساله، تریلیون‌ها دلار پول و ثروت از کشورهای در حال توسعه و روبه‌رشد، به سمت مقاصد خاص در کشورهای ثروتمند روانه شود... و این، کاملاً با ایده آدام اسمیت در مورد ویژگی‌های نظام بازار آزاد، منافات دارد.»

هم‌اکنون، شش شرکت از ۱۰ شرکت برتر آمریکایی، عملاً هیچگونه مالیاتی نمی‌پردازند و رسوایی مالی اخیر در شرکت عظیم انرون، نشان داد که در آمریکا، چند نام آشنا و غیر آشنا وجود دارند که بر نظام مالیاتی کشور حکومت می‌کنند و نه دولت

سایر کشورهای در حال توسعه نیز مطرح می‌شود. با این همه، باید به این واقعیت اذعان کرد که همین رهبران و دولتمردان فاسد در مقایسه با صاحبان شرکت‌های چندملیتی و ثروتمندان غربی "اختاپوس‌مابی" که سیستم‌های بانکی و مالیاتی کشورهای گوناگون را به عنوان ابزاری برای چپاول و غارت سرمایه‌ها و پول‌های آن کشورها مورد استفاده قرار می‌دهند، افرادی آماتور و بی‌دست‌وپا بیش نیستند!

سازمان ملل متحد تا حدی نسبت به جدی و خطرناک بودن این روند هوشیار شده و به همین جهت، در اوایل ماه دسامبر ۲۰۰۵، اقدام به برگزاری نخستین جلسه کمیته‌ای جدید برای کنترل مسایل مالیاتی بین‌المللی در ژنو نموده است.

یکی از کسانی که در این مورد به جهانیان هشدار می‌دهد، ریموند بیکر است که یکی از کاپیتالیست‌های دوآتشفه به حساب می‌آید. او در کتاب جدیدش تحت‌عنوان "پاشنه آشیل کاپیتالیسم" مطالبی را بیان کرده است که واکنش‌های متفاوتی را در آمریکا و انگلستان برانگیخته است.

بیکر، کاپیتالیسم را به عنوان "کاربردترین و مطلوب‌ترین نظام اقتصادی موجود" توصیف می‌کند.

«در سال ۲۰۰۵، نزدیک به پنج تریلیون دلار به صورتی فریبکارانه، از فقیرترین کشورهای جهان دزدیده شده و به ثروتمندترین کشورهای جهان منتقل گشته است.» این برآورد محافظه‌کارانه، بخشی از شعارهای گروه‌های دست‌چپی مخالف جهانی شدن نیست، بلکه آن را یکی از طرفداران و عاملان آمریکایی کاپیتالیسم بیان می‌کند که مدتی است در حال انجام پژوهشی گسترده در زمینه چگونگی سوءاستفاده شرکت‌های چندملیتی، ثروتمندان و دولت‌های غربی از سیستم بانکی جهان برای چاییدن پول کشورهای فقیر و سرازیرکردن آن به جیب‌های گشاد خود می‌باشد، فرایندی که نتیجه‌ای جز گسترش فقر و فلاکت در کشورهای عقب‌مانده نخواهد داشت. هنگامی که صحبت از اعطای کمک‌های بین‌المللی و بخشش بدهی‌ها به میان می‌آید، مساله فساد گسترده در میان رهبران و دولتمردان آفریقایی و

در نیمه دوم دهه ۱۹۹۰ بیش از ۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی کشورهای پایین دست صحرای آفریقا، در خارج از این کشورها "ناپدید" شده است!

در آمریکا، چند نام آشنا و غیر آشنا وجود دارند که بر نظام مالیاتی کشور حکومت می‌کنند.

کنگره این کشور. جالب آنجاست که همین شرکت انرون، برای پنهان کردن بدهی‌های مالیاتی خود، از ۸۰۰ "زباله‌دانی مالی" واقع در کشورهای حوزه دریای کارائیب استفاده می‌کرد، چیزی که شناسایی و پیگیری آن برای دولت آمریکا بسیار آسان بود.

به همین علت است که بیکر می‌نویسد: «غرب به راحتی می‌تواند فقر را در تمام جهان ریشه‌کن کند، البته به شرطی که یک اراده سیاسی قوی و مصمم برای ردیابی و شناسایی سوءاستفاده‌ها و فرارهای مالیاتی و اختلاس‌های بانکی در کشورهای غربی به‌وجود آید و عملکرد شرکت‌های چندملیتی زیر ذره‌بین قرار گیرد. اما متأسفانه، در عمل شاهدیم که دولت‌های غربی،

به جای این کار، چشم خود را به روی منبع اصلی پول‌های کثیف بسته‌اند.»

بیکر سپس چنین نتیجه‌گیری می‌کند که «هم‌اکنون، آمریکا و اروپا، با آغوشی باز از پول‌های کثیف و آلوده به قاچاق مواد مخدر، باجگیری، فساد و تروریزم استقبال می‌کنند.»

یان کریستین سن، مشاور سابق دولت نیوجرسی نیز می‌گوید: «هم‌اکنون، بیش از ۵۰ درصد دارایی

دولت‌های غربی عملاً چشم خود را به روی منبع اصلی پول‌های کثیف بسته‌اند.

نقدی افراد ثروتمند در آمریکای لاتین، در خارج از این کشورها و عمدتاً در آمریکا و اروپا نگهداری می‌شود.» او آمار جالب دیگری نیز در این زمینه ارائه می‌کند: «در نیمه دوم دهه ۱۹۹۰، بیش از ۳۰ درصد تولید ناخالص داخلی کشورهای پایین‌دست صحرای آفریقا، در خارج از این کشورها "ناپدید" شده است. این وضعیت در مورد کشورهای خاورمیانه و آفریقای شمالی بسیار وخیم‌تر و هولناک‌تر است.»

کریستین سن می‌افزاید: «پس از سال ۱۹۸۰، بانک‌های عمدتاً اروپایی و آمریکایی، میزبان ثروت بیش از هشت میلیون نفر از ثروتمندترین اشخاص کره زمین بوده‌اند و به آنها کمک کرده‌اند تا راهی برای پنهان کردن این ثروت‌ها از چشم دولت‌های متبوعشان (برای فرار از پرداخت مالیات) بیابند و این، یعنی انباشته شدن بیش از ۱۱/۵ تریلیون دلار دارایی معاف از مالیات در بهشت بانک‌های غربی.»

بانک و اقتصاد

ماهنامه بانکی - اقتصادی

خواننده ارجمند

مجله بانک و اقتصاد برای شما تهیه می‌شود و از آن شما است.

بنابراین:

(۱) مطالب خودتان را برای درج در نشریه ارسال فرمایید.

(۲) ما را از پیشنهادهای و نظریات خود بهره‌مند کنید.

نشانی: تهران / خیابان حجاب / کوچه سوم / شماره ۱۳ / صندوق پستی: تهران ۵۵۴۸-۱۴۱۵۵ / تلفن و نمابر: ۸۸۹۵۱۳۲۹